

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7630 *Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'establixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei,
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

Els estats moderns s'enfronten actualment a diferents desafiaments que conferixen a la seguretat nacional un caràcter cada vegada més complex. Estos nous riscos, en gran manera, generats per la globalització, i entre els quals trobem el terrorisme internacional, la proliferació d'armes de destrucció massiva o el crim organitzat, se sumen als ja existents, dels quals el terrorisme tradicional era un exponent.

En este marc, és cada vegada major la dependència que les societats tenen del complex sistema d'infraestructures que donen suport i possibiliten el desenvolupament normal dels sectors productius, de gestió i de la vida ciutadana en general. Estes infraestructures solen ser summament interdependents, raó per la qual els problemes de seguretat que poden desencadenar-se en cascada a través del mateix sistema tenen la possibilitat d'ocasionar fallades inesperades i cada vegada més greus en els servicis bàsics per a la població.

Fins a tal punt és així que, qualsevol interrupció no desitjada –inclús de curta duració i per causes naturals o tècniques, o bé d'atacs deliberats– podria tindre greus conseqüències en els fluxos de subministraments vitals o en el funcionament dels servicis essencials, a més de provocar perturbacions i disfuncions greus en matèria de seguretat, la qual cosa és objecte d'una atenció especial per al Sistema Nacional de Gestió de Situacions de Crisi.

Dins de les prioritats estratègiques de la seguretat nacional es troben les infraestructures, que estan exposades a una sèrie d'amenaques. Per a la seua protecció es fa imprescindible, d'una banda, catalogar el conjunt d'aquelles que presten servicis essencials a la nostra societat i, d'una altra, dissenyar un planejament que continga mesures de prevenció i protecció eficaç contra les possibles amenaces cap a estes infraestructures, tant en l'àmbit de la seguretat física com en el de la seguretat de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

En eixa línia, s'han encetat diverses actuacions a nivell nacional, com l'aprovació, per la Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior, d'un primer Pla Nacional de Protecció de les Infraestructures Crítiques, de 7 de maig de 2007, així com l'elaboració d'un primer Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques. Així mateix, amb data 2 de novembre de 2007, el Consell de Ministres va aprovar un acord sobre protecció d'infraestructures crítiques, per mitjà del qual es va donar un impuls decisiu a esta matèria. El desplegament i l'aplicació d'este acord suposa un avanç qualitatiu de primer orde per a garantir la seguretat dels ciutadans i el funcionament correcte dels servicis essencials.

Paral·lelament, hi ha també una sèrie d'actuacions dutes a terme a nivell internacional en l'àmbit europeu: després dels terribles atemptats de Madrid, el Consell Europeu de juny de 2004 va instar la Comissió Europea a elaborar una estratègia global sobre protecció d'infraestructures crítiques. El 20 d'octubre de 2004, la Comissió va adoptar una comunicació sobre protecció de les infraestructures crítiques en la lluita contra el terrorisme, que conté propostes per a millorar la prevenció, la preparació i la resposta d'Europa davant d'atemptats

terroristes que els afecten. Amb posterioritat, al desembre de 2004, el Consell va aprovar el PEPIC (Programa Europeu de Protecció d'Infraestructures Crítiques) i va posar en marxa una xarxa d'informació sobre alertes en infraestructures crítiques (*Critical Infrastructures Warning Information Network-CIWIN*).

En l'actualitat, l'entrada en vigor de la Directiva 2008/114, del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la designació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció (d'ara en avant, Directiva 2008/114/CE), constitueix un important pas en la cooperació en esta matèria en el si de la Unió. Esta directiva estableix que la responsabilitat principal i última de protegir les infraestructures crítiques europees correspon als estats membres i als seus operadors, i determina que els esmentats estats han de dur a terme una sèrie d'obligacions i d'actuacions, que han d'incorporar-se a les legislacions nacionals.

Les actuacions necessàries per a optimitzar la seguretat de les infraestructures s'emmarquen, principalment, en l'àmbit de la protecció contra agressions deliberades i, molt especialment, contra atacs terroristes, per això estan liderades pel Ministeri de l'Interior.

No obstant això, la seguretat de les infraestructures crítiques exigeix incloure actuacions que vagen més enllà de la mera protecció material contra possibles agressions o atacs, raó per la qual és inevitable implicar altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, de les altres administracions públiques, d'altres organismes públics i del sector privat. Estes infraestructures crítiques depenen cada vegada més de les tecnologies de la informació, tant per a la seua gestió com per a la seua vinculació amb altres sistemes, per a la qual cosa es basen, principalment, en mitjans d'informació i de comunicació de caràcter públic i obert. És necessari disposar, per tant, de la cooperació de tots els actors implicats en la regulació, la planificació i l'operació de les diferents infraestructures que proporcionen els servicis essencials per a la societat, sense perjuí de la coordinació que exercirà el Ministeri de l'Interior en col·laboració amb les comunitats autònomes.

En conseqüència, i atesa la complexitat de la matèria, la seua incidència sobre la seguretat de les persones i sobre el funcionament de les estructures bàsiques nacionals i internacionals, i en compliment del que ha estipulat la Directiva 2008/114/CE, és necessari elaborar una norma l'objecte de la qual siga, d'una banda, regular la protecció de les infraestructures crítiques contra atacs deliberats de qualsevol tipus (tant de caràcter físic com cibernètic) i, d'altra banda, definir un sistema organitzatiu de protecció de les mencionades infraestructures que aglutine les administracions públiques i les entitats privades afectades. Com a peça bàsica d'este sistema, la llei crea el Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques com a òrgan d'assistència al secretari d'Estat de Seguretat en l'execució de les funcions que se li encomanen com a òrgan responsable del sistema.

La finalitat d'esta norma és, per tant, l'establiment de mesures de protecció de les infraestructures crítiques que proporcionen una base adequada sobre la qual s'assente una eficaç coordinació de les administracions públiques i de les entitats i organismes gestors o propietaris d'infraestructures que presten servicis essencials per a la societat, a fi d'aconseguir una millor seguretat per a aquelles.

Basant-se en això, se sustentaran el Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques (d'acord amb la comunicació del Consell de la Unió Europea de 20 d'octubre de 2004, que assenyala que cada sector i cada Estat membre haurà d'identificar les infraestructures que són crítiques en els seus respectius territoris) i el Pla Nacional de Protecció d'Infraestructures Crítiques, com a principals ferramentes en la gestió de la seguretat de les nostres infraestructures.

La llei consta de 18 articles, estructurats en 3 títols. El títol I es destina a les definicions dels termes encunyats per la Directiva 2008/114/CE, així com a establir les qüestions relatives a l'àmbit d'aplicació i objecte. El títol II es dedica a regular els òrgans i instruments de planificació que s'integren en el Sistema de Protecció de les Infraestructures Crítiques. El títol III estableix, finalment, les mesures de protecció i els procediments que han de

derivar de l'aplicació de l'esmentada norma. Així mateix, la llei consta de quatre disposicions addicionals i cinc disposicions finals.

Si bé el contingut material de la llei és eminentment organitzatiu, especialment pel que fa a la composició, competències i funcionament dels òrgans que integren el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques, així com en tot el que fa referència als diferents plans de protecció, s'ha optat per dotar esta norma de rang legal, d'acord amb el criteri del Consell d'Estat, a fi de poder cobrir de manera suficient aquelles obligacions que la llei imposa i que requereixen una cobertura legal específica.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei té com a objecte establir les estratègies i les estructures adequades que permeten dirigir i coordinar les actuacions dels distints òrgans de les administracions públiques en matèria de protecció d'infraestructures crítiques, amb la identificació prèvia i la designació d'estes, per a millorar la prevenció, la preparació i la resposta del nostre Estat davant d'atemptats terroristes o altres amenaces que afecten infraestructures crítiques. Per a això s'impulsarà, a més, la col·laboració i la implicació dels organismes gestors i propietaris de les esmentades infraestructures, a fi d'optimitzar-ne el grau de protecció contra atacs deliberats de qualsevol tipus, per a contribuir a la protecció de la població.

2. Així mateix, esta llei regula les obligacions especials que han d'assumir tant les administracions públiques com els operadors d'aquelles infraestructures que es determinen com a infraestructures crítiques, segons el que disposen els paràgrafs e) i f) de l'article 2 d'esta llei.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'entendrà per:

a) **Servici essencial:** el servici necessari per al manteniment de les funcions socials bàsiques, la salut, la seguretat, el benestar social i econòmic dels ciutadans, o el funcionament eficaç de les institucions de l'Estat i les administracions públiques.

b) **Sector estratègic:** cada una de les àrees diferenciades dins de l'activitat laboral, econòmica i productiva, que proporciona un servici essencial o que garantix l'exercici de l'autoritat de l'Estat o de la seguretat del país. La seua categorització està determinada en l'annex d'esta norma.

c) **Subsector estratègic:** cada un dels àmbits en què es dividixen els distints sectors estratègics, d'acord amb la distribució que continga, a proposta dels ministeris i organismes afectats, el document tècnic que aprobe el Centre Nacional de Protecció de les Infraestructures Crítiques.

d) **Infraestructures estratègiques:** les instal·lacions, xarxes, sistemes i equips físics i de tecnologia de la informació sobre els quals descansa el funcionament dels servicis essencials.

e) **Infraestructures crítiques:** les infraestructures estratègiques el funcionament de les quals és indispensable i no permet solucions alternatives, per la qual cosa la seua pertorbació o destrucció tindria un greu impacte sobre els servicis essencials.

f) **Infraestructures crítiques europees:** aquelles infraestructures crítiques situades en algun estat membre de la Unió Europea, la pertorbació o la destrucció de les quals afectaria greument, almenys, dos estats membres, tot això d'acord amb la Directiva 2008/114, del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la designació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció (d'ara en avant, Directiva 2008/114/CE).

g) Zona crítica: aquella zona geogràfica contínua on estiguen establides diverses infraestructures crítiques a càrrec d'operadors diferents i interdependents, que siga declarada com a tal per l'autoritat competent. La declaració d'una zona crítica tindrà com a objecte facilitar la millor protecció i una major coordinació entre els diferents operadors titulars d'infraestructures crítiques o infraestructures crítiques europees radicades en un sector geogràfic reduït, així com amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i les Polícies Autonòmiques de caràcter integral.

h) Criteris horitzontals de criticitat: els paràmetres en funció dels quals es determina la criticitat, la gravetat i les conseqüències de la pertorbació o la destrucció d'una infraestructura crítica s'avaluaran en funció de:

1. El nombre de persones afectades, valorat en funció del nombre potencial de víctimes mortals o ferits amb lesions greus i les conseqüències per a la salut pública.
2. L'impacte econòmic en funció de la magnitud de les pèrdues econòmiques i el deteriorament de productes i servicis.
3. L'impacte mediambiental, degradació en el lloc i els seus voltants.
4. L'impacte públic i social, per la incidència en la confiança de la població en la capacitat de les administracions públiques, el patiment físic i l'alteració de la vida quotidiana, incloent-hi la pèrdua i el greu deteriorament de servicis essencials.

i) Anàlisi de riscos: l'estudi de les hipòtesis d'amenaces possibles necessari per a determinar i avaluar les vulnerabilitats que hi ha en els diferents sectors estratègics i les possibles repercussions de la pertorbació o la destrucció de les infraestructures que li donen suport.

j) Interdependències: els efectes que una pertorbació en el funcionament de la instal·lació o servici produiria en altres instal·lacions o servicis, i es distingiran les repercussions en el mateix sector i en altres sectors, i les repercussions d'àmbit local, autonòmic, nacional o internacional.

k) Protecció d'infraestructures crítiques: el conjunt d'activitats destinades a assegurar la funcionalitat, la continuïtat i la integritat de les infraestructures crítiques a fi de previndre, pal·liar i neutralitzar el dany causat per un atac deliberat contra les mencionades infraestructures i a garantir la integració d'estes actuacions amb les que procedisquen d'altres subjectes responsables dins de l'àmbit de la seua respectiva competència.

l) Informació sensible sobre protecció d'infraestructures estratègiques: les dades específiques sobre infraestructures estratègiques que, si es revelen, podrien utilitzar-se per a planejar i dur a terme accions que tingueren com a objectiu provocar-ne la pertorbació o la destrucció.

m) Operadors crítics: les entitats o organismes responsables de les inversions o del funcionament diari d'una instal·lació, xarxa, sistema, o equip físic o de tecnologia de la informació designada com a infraestructura crítica d'acord amb esta llei.

n) Nivell de seguretat: nivell que ha d'activar el Ministeri de l'Interior segons el que preveu el Pla Nacional de Protecció d'Infraestructures Crítiques, d'acord amb l'avaluació general de l'amenaça i amb l'avaluació específica que en cada supòsit s'efectue sobre cada infraestructura, en virtut de la qual correspondrà declarar un grau concret d'intervenció dels diferents organismes responsables en matèria de seguretat.

o) Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques: la informació completa, actualitzada, contrastada i informàticament sistematitzada relativa a les característiques específiques de cada una de les infraestructures estratègiques existents en el territori nacional.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Esta llei s'aplicarà a les infraestructures crítiques ubicades en el territori nacional vinculades als sectors estratègics definits en l'annex d'esta llei.

2. S'exceptuen de la seua aplicació les infraestructures dependents del Ministeri de Defensa i de les Forces i Cossos de Seguretat, que es regiran, als efectes de control administratiu, per la seua pròpia normativa i procediments.

3. L'aplicació d'esta llei s'efectuarà sense perjudi de:

a) La missió i funcions del Centre Nacional d'Intel·ligència que establix la seua normativa específica, sempre amb la disposició de la col·laboració necessària i la complementarietat amb aquelles.

b) Els criteris i disposicions que contenen la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, i normes de desplegament d'esta, i la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, reformada per la Llei 33/2007, de 7 de novembre.

c) El que preveu el Programa Nacional de Seguretat de l'Aviació Civil previst en la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, i la seua normativa complementària.

Article 4. *El Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques.*

1. El Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, serà el responsable del Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques (d'ara en avant, el Catàleg), instrument que contindrà tota la informació i la valoració de les infraestructures estratègiques del país, entre les quals es trobaran incloses aquelles classificades com a crítiques o crítiques europees, en les condicions que determine el reglament que desplegue esta llei.

2. La competència per a classificar una infraestructura com a estratègica, i si és el cas, com a infraestructura crítica o infraestructura crítica europea, així com per a incloure-la en el Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques, correspondrà al Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, incloent-hi les propostes, si és el cas, de l'òrgan competent de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que tinguen competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'orde públic en relació amb les infraestructures ubicades en la seua demarcació territorial.

TÍTOL II

El Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques

Article 5. *Finalitat.*

1. El Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques (d'ara en avant, el Sistema) es compon d'una sèrie d'institucions, òrgans i empreses, procedents tant del sector públic com del privat, amb responsabilitats en el funcionament correcte dels servicis essencials o en la seguretat dels ciutadans.

2. Són agents del Sistema, amb les funcions que es determinen reglamentàriament, els següents:

- a) La Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior.
- b) El Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- c) Els ministeris i organismes integrats en el Sistema, que seran els inclosos en l'annex d'esta llei.
- d) Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia.
- e) Les delegacions del Govern en les comunitats autònomes i en les ciutats amb estatut d'autonomia.
- f) Les corporacions locals, a través de l'associació d'entitats locals de més implantació a nivell nacional.
- g) La Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- h) El Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- i) Els operadors crítics del sector públic i privat.

Article 6. La Secretaria d'Estat de Seguretat.

La Secretaria d'Estat de Seguretat és l'òrgan superior del Ministeri de l'Interior responsable del Sistema de Protecció de les Infraestructures Crítiques Nacionals.

Per a l'exercici de la seua comesa, el reglament de desplegament d'esta llei determinarà les seues competències en la matèria, que exercirà amb l'assistència dels altres integrants del Sistema i, principalment, del Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

Article 7. El Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

1. Es crea el Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara en avant, el CNPIC) com a òrgan ministerial encarregat de l'impuls, la coordinació i la supervisió de totes les activitats que té encomanades la Secretaria d'Estat de Seguretat en relació amb la protecció de les infraestructures crítiques en el territori nacional.

2. El CNPIC dependrà orgànicament de la Secretaria d'Estat de Seguretat, i les seues funcions seran les que reglamentàriament s'establisquen.

3. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, correspondrà al CNPIC la realització d'altres, baixes i modificacions d'infraestructures en el Catàleg, així com la determinació de la criticitat de les infraestructures estratègiques que s'hi inclouen.

Article 8. Ministeris i organismes integrats en el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques.

1. Per cada sector estratègic, es designarà, almenys, un ministeri, organisme, entitat o òrgan de l'Administració General de l'Estat integrat en el Sistema. El nomenament, alta o baixa en el Sistema d'un ministeri o organisme amb responsabilitat sobre un sector estratègic s'efectuarà per mitjà de la modificació de l'annex d'esta llei.

2. Els ministeris i organismes del Sistema seran els encarregats d'impulsar, en l'àmbit de les seues competències, les polítiques de seguretat del Govern sobre els distints sectors estratègics nacionals i de vetllar per la seua aplicació, i actuaran igualment com a punts de contacte especialitzats en la matèria. Per a això, col·laboraran amb el Ministeri de l'Interior a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

3. Amb estos objectius, els ministeris i organismes del Sistema exerciran les funcions que es determinen reglamentàriament.

4. Un ministeri o organisme del Sistema podrà tindre competències, igualment, sobre dos o més sectors estratègics, d'acord amb el que estableix l'annex d'esta llei.

Article 9. Delegacions del Govern en les comunitats autònomes i en les ciutats amb estatut d'autonomia.

1. Els delegats del Govern en les comunitats autònomes i en les ciutats amb estatut d'autonomia tindran, sota l'autoritat del secretari d'Estat de Seguretat, i en l'exercici de les seues competències, una sèrie de facultats respecte de les infraestructures crítiques localitzades en la seua demarcació.

2. El desplegament reglamentari d'estes facultats inclourà, en tot cas, la intervenció, a través de les Forces i Cossos de Seguretat, en la implantació dels diferents plans de protecció específica i de suport operatiu, així com la proposta a la Secretaria d'Estat de Seguretat de la declaració d'una zona com a crítica.

3. No obstant el que disposa l'apartat primer d'este article, les comunitats autònomes amb competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de béns i persones i el manteniment de l'orde públic, sobre les infraestructures ubicades en el seu territori, duran a terme aquelles facultats de les delegacions del Govern relatives a la coordinació dels cossos policials autonòmics i, si és el cas, a l'activació per aquells del pla de suport operatiu que corresponga per a respondre davant d'una alerta de seguretat.

Article 10. *Comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.*

1. Les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que tinguen competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'orde públic podran desenrotllar, sobre les infraestructures ubicades en la seua demarcació territorial, les facultats que reglamentàriament es determinen respecte a la seua protecció, sense perjudi dels mecanismes de coordinació que s'establisquen.

2. En tot cas, les comunitats autònomes mencionades en l'apartat anterior participaran en el procés de declaració d'una zona com a crítica, en l'aprovació del Pla de Suport Operatiu que corresponga, i en les reunions del Grup de Treball Interdepartamental. Així mateix, seran membres de la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

3. Les comunitats autònomes no incloses en els apartats anteriors participaran en el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques i en els òrgans que preveu esta llei, d'acord amb les competències que els reconeguen els seus respectius estatuts d'autonomia.

Article 11. *Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.*

1. Es crea la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara en avant, la Comissió) com a òrgan col·legiat adscrit a la Secretaria d'Estat de Seguretat.

2. La Comissió serà la competent per a aprovar els diferents plans estratègics sectorials així com per a designar els operadors crítics, a proposta del Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció d'Infraestructures Crítiques.

3. Les seues funcions i composició seran les que s'establisquen reglamentàriament.

Article 12. *Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.*

1. El Sistema disposarà d'un Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara en avant, el Grup de Treball), la composició i funcions del qual es determinaran reglamentàriament.

2. Li correspondrà, en tot cas, l'elaboració dels diferents plans estratègics sectorials i la proposta a la Comissió de la designació dels operadors crítics per cada un dels sectors estratègics definits.

Article 13. *Operadors crítics.*

1. Els operadors considerats crítics en virtut d'esta llei han de col·laborar amb les autoritats competents del Sistema, a fi d'optimitzar la protecció de les infraestructures crítics i de les infraestructures crítics europees gestionades per ells. Amb eixe fi, han de:

a) Assessorar tècnicament el Ministeri de l'Interior, a través del CNPIC, en la valoració de les infraestructures pròpies que s'aporten al Catàleg, i actualitzaran les dades disponibles amb una periodicitat anual i, en tot cas, a requeriment de l'esmentat ministeri.

b) Col·laborar, si és el cas, amb el Grup de Treball en l'elaboració dels plans estratègics sectorials i en la realització de les anàlisis de riscos sobre els sectors estratègics on es troben inclosos.

c) Elaborar el Pla de Seguretat de l'Operador en els termes i amb els continguts que es determinen reglamentàriament.

d) Elaborar, d'acord amb el que es dispose reglamentàriament, un pla de protecció específic per cada una de les infraestructures considerades com a crítics en el Catàleg.

e) Designar un responsable de seguretat i enllaç en els termes d'esta llei.

f) Designar un delegat de seguretat per cada una de les seues infraestructures que el Ministeri de l'Interior considere crítiques o crítiques europees, i comunicaran la seua designació als òrgans corresponents.

g) Facilitar les inspeccions que les autoritats competents duguen a terme per a verificar el compliment de la normativa sectorial i adoptar les mesures de seguretat que siguen necessàries en cada pla, i resoldre, en el mínim de temps possible, les deficiències trobades.

2. Serà requisit per a la designació dels operadors crítics, tant del sector públic com del privat, que almenys una de les infraestructures que gestionen reunisca la consideració d'infraestructura crítica, per mitjà de la corresponent proposta de la qual, en tot cas, el CNPIC informará l'operador abans de classificar-la definitivament.

3. La designació com a tals dels operadors crítics en cada un dels sectors o subsectors estratègics definits es farà en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

4. Els operadors crítics tindran en el CNPIC el punt directe d'interlocució amb el Ministeri de l'Interior quant a les seues responsabilitats, funcions i obligacions. En cas que els operadors crítics del sector públic estiguen vinculats o depenguen d'una administració pública, l'òrgan que en té la competència podrà erigir-se, a través del CNPIC, en l'interlocutor amb el Ministeri de l'Interior.

TÍTOL III

Instruments i comunicació del Sistema

Article 14. Instruments de planificació del Sistema.

1. La protecció de les infraestructures crítiques davant de les amenaces eventuais que puguen posar-les en situació de risc requereix l'adopció i l'aplicació dels plans d'actuació següents:

- a) El Pla Nacional de Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- b) Els plans estratègics sectorials.
- c) Els plans de seguretat de l'operador.
- d) Els plans de protecció específics.
- e) Els plans de suport operatiu.

2. El Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, elaborarà el Pla Nacional de Protecció de les Infraestructures Crítiques. Este és el document estructural que permetrà dirigir i coordinar les actuacions necessàries per a protegir les infraestructures crítiques en la lluita contra el terrorisme.

3. Els plans estratègics sectorials seran així mateix elaborats pel Grup de Treball i aprovats per la Comissió, i inclouran, per sectors, els criteris definidors de les mesures que s'han d'adoptar per a fer front a una situació de risc.

4. Els plans de seguretat de l'operador i els plans de protecció específics els hauran d'elaborar els operadors crítics respecte a totes les seues infraestructures classificades com a crítiques o crítiques europees. Es tracta d'instruments de planificació a través dels quals aquells assumixen l'obligació de col·laborar en la identificació de les esmentades infraestructures, especificar les polítiques que s'han d'implementar en matèria de seguretat d'estes, així com implantar les mesures generals de protecció, tant les permanents com aquelles de caràcter temporal que, si és el cas, s'adoptaran per a previndre, protegir i reaccionar davant de possibles atacs deliberats contra aquelles.

5. Els plans de suport operatiu han de ser elaborats pel cos policial estatal o, si és el cas, autonòmic, amb competència en la demarcació, per a cada una de les infraestructures classificades com a crítiques o crítiques europees dotades d'un pla de protecció específic, i han d'incloure les mesures de vigilància, prevenció, protecció o reacció que s'han de prestar, de forma complementària a les que preveuen els operadors crítics.

6. El contingut concret i el procediment d'elaboració, aprovació i registre de cada un dels plans seran els que es determinen reglamentàriament.

Article 15. Seguretat de les comunicacions.

1. La Secretaria d'Estat de Seguretat arbitrarà els sistemes de gestió que permeten que el CNPIC actualitze i revise contínuament la informació disponible en el Catàleg, així com la seua difusió als organismes autoritzats.
2. Les administracions públiques vetlaran per la garantia de la confidencialitat de les dades sobre infraestructures estratègiques a les quals tinguen accés i dels plans que per a la seua protecció es deriven, segons la classificació de la informació emmagatzemada.
3. Els sistemes, les comunicacions i la informació referida a la protecció de les infraestructures crítiques disposaran de les mesures de seguretat necessàries que en garantisquen la confidencialitat, integritat i disponibilitat, segons el nivell de classificació que els siga assignat.

Article 16. El responsable de Seguretat i Enllaç.

1. Els operadors crítics nomenaran i comunicaran al Ministeri de l'Interior un responsable de Seguretat i Enllaç amb l'Administració en el termini que reglamentàriament s'establisca.
2. En tot cas, el responsable de Seguretat i Enllaç designat haurà de disposar de l'habilitació de director de Seguretat expedida pel Ministeri de l'Interior segons el que preveu la normativa de seguretat privada o amb l'habilitació equivalent, segons la seua normativa específica.
3. Les funcions específiques del responsable de Seguretat i Enllaç seran les previstes reglamentàriament.

Article 17. El delegat de seguretat de la infraestructura crítica.

1. Els operadors amb infraestructures considerades crítiques o crítiques europees pel Ministeri de l'Interior comunicaran a les delegacions del Govern o, si és el cas, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'orde públic on aquelles s'ubiquen, l'existència d'un delegat de seguretat per a l'esmentada infraestructura.
2. El termini per a efectuar esta comunicació, així com les funcions específiques del delegat de seguretat de la infraestructura crítica, seran els que reglamentàriament s'establisquen.

Article 18. Seguretat de les dades classificades.

L'operador crític haurà de garantir la seguretat de les dades classificades relatives a les seues pròpies infraestructures, a través dels mitjans de protecció i els sistemes d'informació adequats que es determinen reglamentàriament.

Disposició addicional primera. Normativa i règim econòmic aplicable a la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques i al Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

En el que no preveu esta llei, caldrà ajustar-se al que ha disposat per al funcionament dels òrgans col·legiats el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Així mateix, el funcionament i els treballs de la Comissió, així com del Grup de Treball previstos en esta norma es duran a terme amb càrrec a les dotacions pressupostàries i els mitjans personals i tecnològics del Ministeri de l'Interior, sense que suposen cap increment del gasto públic.

Disposició addicional segona. Classificació dels plans.

Els plans als quals es referix l'article 14 d'esta llei tindran la classificació que els corresponga en virtut de la normativa vigent en la matèria, la qual haurà de constar de forma expressa en l'instrument de la seua aprovació.

Disposició addicional tercera. *Forces i Cossos de Seguretat.*

Les referències que es fan en esta llei a les Forces i Cossos de Seguretat inclouen, en tot cas, els cossos policials dependents de les comunitats autònomes amb competències estatutàries reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'orde públic.

Disposició addicional quarta. *Ceuta i Melilla.*

De conformitat amb el que estableixen els estatuts d'autonomia de les ciutats de Ceuta i Melilla, els consells de Govern d'ambdós, d'acord amb la delegació del Govern respectiva, podran emetre informes i propostes en relació amb l'adopció de mesures específiques sobre les infraestructures situades en el seu territori que siguen objecte d'esta llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara de la competència atribuïda a l'Estat en virtut de l'article 149.1.29.a de la Constitució Espanyola en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Competències en matèria de protecció civil.*

El que disposa esta llei es considera sense perjudici del que estableisca la normativa autonòmica en matèria de protecció civil, d'acord amb les competències corresponents a cada territori en virtut del que disposen els corresponents estatuts d'autonomia.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret comunitari.*

Per mitjà d'esta llei i els seus ulteriors desplegaments reglamentaris s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/114/CE, del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la classificació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció.

Disposició final quarta. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè en el termini de sis mesos dicte el reglament d'esta llei.
2. Igualment s'habilita el Govern per a modificar per reial decret, a proposta del titular del Ministeri de l'Interior i del titular del departament competent per raó de la matèria, l'annex d'esta llei.
3. En l'àmbit de les seues competències, les comunitats autònomes podran igualment elaborar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament d'esta llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Sectors estratègics i ministeris/organismes del Sistema competents

Sector	Ministeri/organisme del Sistema
Administració.	Ministeri de la Presidència. Ministeri de l'Interior. Ministeri de Defensa. Centre Nacional d'Intel·ligència. Ministeri de Política Territorial i Administració Pública.
Espai.	Ministeri de Defensa.
Indústria nuclear.	Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Consell de Seguretat Nuclear.
Indústria química.	Ministeri de l'Interior.
Instal·lacions d'investigació.	Ministeri de Ciència i Innovació. Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.
Aigua.	Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat.
Energia.	Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.
Salut.	Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat. Ministeri de Ciència i Innovació.
Tecnologies de la informació i les comunicacions (TIC).	Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Ministeri de Defensa. Centre Nacional d'Intel·ligència. Ministeri de Ciència i Innovació. Ministeri de Política Territorial i Administració Pública.
Transport.	Ministeri de Foment.
Alimentació.	Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat. Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.
Sistema financer i tributari.	Ministeri d'Economia i Hisenda.